

De broedpopulatie van een aantal watervogels in de A. W. duinen
in 1977 en 1978.

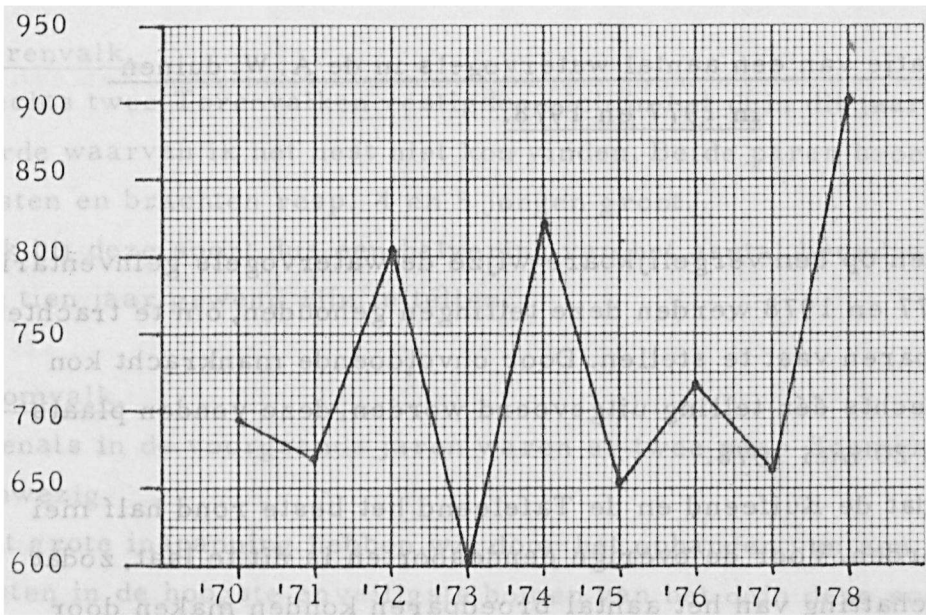
Inleiding:

Vanaf 1970 worden op een vergelijkbare wijze de watervogels geïnventariseerd. Ook in 1977 en 1978 werden deze tellingen gehouden, om te trachten het aantal broedparen vast te stellen. Door onvoldoende mankracht kon in beide jaren slechts één telling uitgevoerd worden, deze vonden plaats op 8 mei 1977 en 20 mei 1978.

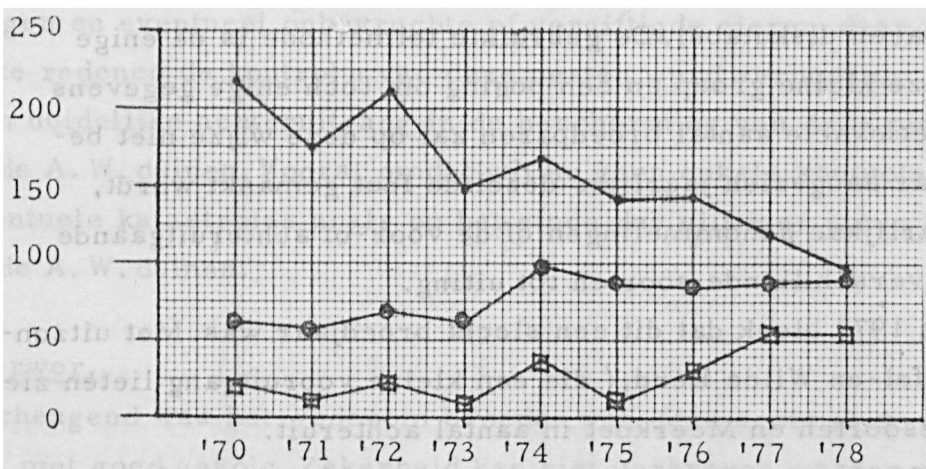
Het is gebleken dat de Kuifeend en de Tafeleend het beste rond half mei geteld kunnen worden. Voor de overige eendesoorten is dit te laat, zodat we slechts een schatting van het aantal broedparen konden maken door ook de op wacht liggende $\sigma\sigma$ te tellen. Ook bij de vroeg broedende eendesoorten zal w. s. een overschot aan $\sigma\sigma$ bestaan. Doordat dit overschot aan $\sigma\sigma$ niet te onderscheiden is van de op wacht liggende $\sigma\sigma$ is het aantal geschatte broedparen diskutabel. De gebruikte telmethode is de enige haalbare voor onze kleine groep en een poging om toch enige gegevens vast te leggen. Het exacte aantal broedparen zal op deze wijze niet bekend worden. Maar aangezien jaarlijks dezelfde fout gemaakt wordt, komen wel de jaarlijkse schommelingen of de voor- of achteruitgaande tendenzen bij de verschillende soorten tot uiting.

Uit de telling van 1977 bleek dat dit een slecht broedjaar was. Met uitzondering van de Tafel- en Wilde Eend, (die een kleine vooruitgang lieten zien), gingen alle eendesoorten en Meerkoet in aantal achteruit.

De telling van 1978 liet een enorme vooruitgang zien bij de Kuifeend en een lichte tot matige stijging bij Berg- en Krakeend. Het is nu alleen nog de Kuifeend die de jaarlijkse fluktuaties nog duidelijk laat zien. Hierdoor is nu een einde gekomen aan de merkwaardig parallel lopende jaarlijkse fluktuaties in aantallen broedparen bij de verschillende eendesoorten. Om de fluktuaties visueel duidelijk te maken, zijn de aantallen broedparen in een grafiek uitgezet.

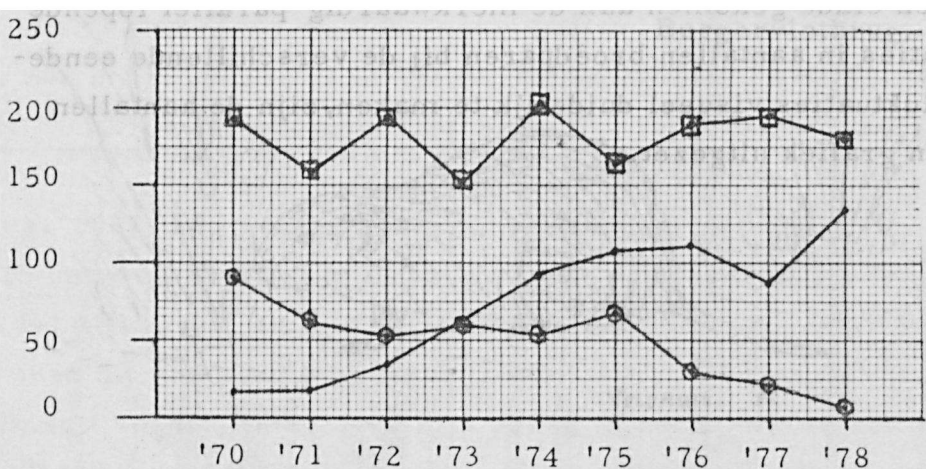
● = Kuifeend

● = Slobeend

○ = Bergeend

□ = Tafeleend

□ = Wilde Eend

○ = Wintertaling

● = Krakeend

Kuifeend.

1977: Er werden 656 paar en nog 50 ♂♂ en 6 ♀♀ die (nog) niet gepaard waren vastgesteld. We namen ook nu weer aan dat de nog niet gepaarde ♀♀ tot de broedvogels gerekend konden worden. Dit resulteerde in 662 broedparen.

1978: Dit jaar werden 886 paar en nog 99 ♂♂ en 15 ♀♀ geteld. Aannemende dat de nog niet gepaarde ♀♀ tot de broedvogels behoorden, kwam het totaal op 901 broedparen. Dit is het hoogste aantal broedparen ooit in de A. W. duinen vastgesteld.

Tafeleend.

1977: Bij deze duikeend werd eveneens aangenomen dat de aanwezige niet gepaarde ♀♀ tot de broedparen behoorden. Dit bracht het totaal op 55 broedparen. Dit is een flinke toename, vergeleken met vorig jaar (1976 - 30 paar).

1978: Dit jaar werd precies hetzelfde aantal broedparen geteld als vorig jaar, wat weer resulteerde in 55 broedparen.

Wilde Eend.

Omdat deze eend zeer vroeg broedt, kon het aantal broedparen niet als bij de voorgaande soorten worden vastgesteld. We moesten hiervoor een andere telmethode toepassen. We namen aan, dat tijdens de tellingen de meeste ♀♀ al op de eieren zitten, terwijl de ♂♂ dan in de omgeving op wacht liggen. Tevens werd aangenomen dat ieder aanwezig ♂ bij een broedend ♀ behoort (zie inleiding). Dit aantal werd dan nog vermeerderd met het aantal nog gepaarde exemplaren. In 1977 bracht dit het aantal op 195 paar, waardoor het aantal vrij stabiel bleef.

In 1978 liep het aantal iets terug, tot 182 broedparen.

Slobeend.

Voor deze eend werd dezelfde telmethode als bij de Wilde Eend gebruikt. De achteruitgang zet zich nog steeds voort, waardoor we vrezen dat deze soort in de nabije toekomst tot een vrij zeldzame broedvogel gaat behoren. In 1977 telden we slechts 120 broedparen. (1976 - 146 paar)

In 1978 ging de soort nog verder achteruit en konden we niet meer dan 98 broedparen vaststellen.

Wintertaling.

De telmethode was als bij de beide vorige soorten. Ook bij deze soort weer een verdere achteruitgang.

In 1977 konden we slechts 21 broedparen vaststellen.

In 1978 werd het voorlopige dieptepunt bereikt, we stelden toen slechts 8 broedparen vast.

Bergeend.

Ook bij deze eend telden we de σ bij de gepaarde exemplaren. Over deze opvallende eendesoot kunnen we wat opgewektere mededelingen doen.

Hoewel de broedresultaten veel slechter zijn dan in de zestigerjaren, handhaaft de soort zich goed.

In 1977 telden we 88 broedparen en in 1978 kwamen we tijdens de telling op 90 broedparen.

Krakeend.

Bij deze vrij vroeg broedende eendesoot, was de telmethode als bij de Wilde Eend. Hoewel deze soort de laatste jaren snel in aantal steeg, moeten we voor 1977 een flinke daling in het aantal broedparen melden. In 1977 telden we slechts 88 broedparen. (1976 - 111 paar) Verheugend was, dat de soort zich in 1978 weer goed herstelde, we telden toen 135 broedparen.

Zomertaling.

In beide jaren werden tijdens de tellingen geen Zomertalingen opgemerkt. Voor en na de tellingen werden wel enige waarnemingen gedaan, waardoor we vermoeden dat in beide jaren wel 1 paar een broedpoging heeft gedaan.

Meerkoet.

De Meerkoet blijft een moeilijk te tellen soort. Er is daarom bij de opgegeven aantallen een marge aangegeven. De soort gaat de laatste jaren iets achteruit.

In 1977 stelden we 190-230 broedparen vast, in 1978 daalt de soort nog iets verder en telden we 170-200 broedparen.

